

Ανάλυση στα γεγονότα

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Κάθε δεκαπέντε μέρες και από υπεύθυνα, υποτίθεται, κυβερνητικά χείλη θα προκαλούνται αναστάτωση, αλαλούμ, χάος στη χώρα. Αυτή τη φορά ήταν οι δηλώσεις περί επιλεκτικής χρεοκοπίας που έστειλαν χιλιάδες μικροκαταθέτες στις τράπεζες και δημιούργησαν επιπρόσθετο πανικό στην παραπαίουσα ήδη ελληνική αγορά και την οικονομία.

Λίγες μέρες πριν, είχε τεθεί από τον αμετανόητο αντιπρόεδρο το εκβιαστικό δίλημμα «Μεσοπρόθεσμο ή τανκς» και λίγο νωρίτερα η επίτροπος κ. Δαμανάκη είχε απειλήσει με επιστροφή στη δραχμή. Και πάλι χάος και πάλι πανικός. Τα επικοινωνιακά τερτίπια που μετέρχονται οι κυβερνώντες για να εξυπηρετήσουν τους απώτερους σκοπούς τους, πολλά αλλά φτηνά.

Το σουηδικό μοντέλο διακυβέρνησης

Η αλήθεια είναι πως έχουμε απέναντί μας μια γενιά πολιτικών που γαλουχήθηκε με τον Αντρέα Παπανδρέου, που είχε το χάρισμα, και τον Κώστα Σημίτη, που είχε τον... τρόπο του. Και εξηγούμαι. Ο Αντρέας τις δύσκολες στιγμές, χρησιμοποιώντας την αδιαμφισβήτητη γοητεία που ασκούσε στα πλήθη και τη μοναδική επιρροή που είχε στα ΜΜΕ, κατάφερνε να υπερπηδά και να ξεπερνά εμπόδια και σκοπέλους.

Ο Σημίτης από την άλλη, επειδή ήξερε πως δεν έχει κανένα χάρισμα, βρήκε τον τρόπο. Θυμάμαι πως είχε γίνει ανέκδοτο στα δημοσιογραφικά γραφεία η έκφραση «ζούμε στη Σουηδία». Την εποχή λοιπόν που στη χώρα γινόταν της εκδιδομένης το κάγκελο, τα κυρίαρχα ΜΜΕ περιέγραφαν μια κατάσταση που ουδεμία σχέση είχε με την πραγματικότητα. Ναι, για επτά χρόνια είχαμε γίνει... Σουηδία!

Τι να πρωτοθυμηθεί κανείς. Από τις κορυφαίες τους στιγμές, το βράδυ των Ιμίων, τότε που ο Πάγκαλος διαχειρίστηκε μια κρίση, η οποία κατέληξε σε απώλεια εθνικής κυριαρχίας, από την τηλεόραση! Σε ένα τέτοιο περιβάλλον, λοιπόν, γαλουχήθηκαν οι πολιτικοί που μας κυβερνούν. Τα πάντα γι' αυτούς είναι επικοινωνία. Και ως επί το πλείστον τηλεόραση.

Θυμάμαι, λίγο πριν από τις εκλογές του 2009, τον Χρήστο Πρωτόπαπα σε ένα τηλεοπτικό πάνελ να εξηγεί πώς η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ θα λύσει τα οικονομικά προβλήματα της χώρας. Με την αλαζονεία τού «ξαναερχόμαστε να κυβερνήσουμε» ζωγραφισμένη ευδιά-

κριτα στο πρόσωπό του και με ύφος διακοσίων καρδινάλιων, τον θυμάμαι να λέει πως τα πάντα στην αγορά είναι θέμα ψυχολογίας. Ναι, για τον κ. Πρωτόπαπα το οικονομικό πρόβλημα της Ελλάδας, που κινδυνεύει να τινάξει το παγκόσμιο χρηματοπιστωτικό σύστημα στον αέρα, ήταν θέμα ψυχολογίας. Τόσο απλά, τόσο επιδερμικά, τόσο άνετα.

Μετά βγήκε ο Γιώργος και μας είπε πως λεφτά υπάρχουν. Είπαμε, για τους ΠΑΣΟΚους τα πάντα είναι θέμα ψυχολογίας και επικοινωνίας. Και κέρδισαν πανηγυρικά τις εκλογές. Κι ύστερα άρχισε το πανηγύρι. Σε χρόνο dt ο πρωθυπουργός μας και ο εκλεκτός του τότε υπουργός Οικονομικών Γιώργος Παπακωνσταντίνου άρχισαν τις κωλοτούμπες και από το «λεφτά υπάρχουν» έφτασαν να μιλάνε για Τιτανικούς και άλλα παρόμοια.

Αφού στη συνέχεια μας διαβεβαίωσαν ότι η χώρα δεν θα προσφύγει στο ΔΝΤ, λίγο μετά, με φόντο το ακριτικό Καστελόριζο και τις βαρκούλες που κουνιούνταν, έριξαν τη χώρα στα πιο βαθιά νερά της Ιστορίας της. Και σε αυτή την περίπτωση η εικόνα και η επικοινωνία, σε κυρίαρχο ρόλο. Ακόμα και σε αυτή τη ύστατη για τον τόπο ώρα θεωρούσαν ότι μας κυβερνούν από την τηλεόραση.

Από τότε μέχρι σήμερα μεσολάβησαν πολλά. Εβγαλαν τα πιστόλια στο τραπέζι, μας είπαν ότι μαζί τα φάγαμε, μίλησαν για κοπρίτες, μας διαβεβαίωσαν ότι το Μνημόνιο θα μας βγάλει από την κρίση, ξεκίνησαν για κυβέρνηση «εθνικής σωτηρίας» και έκαναν ανασχηματισμό, υποστήριξαν ότι το Μεσοπρόθεσμο είναι ο μόνος τρόπος για να γλιτώσουμε τη χρεοκοπία. Και σήμερα, 23 μήνες μετά, είμαστε πάλι στο σημείο μηδέν ή, πιο σωστά, υπό το μηδέν. Και το ενδεχόμενο χρεοκοπίας να προβάλλει πιο απειλητικό από ποτέ.

Κι ενώ η κοροϊδία πάει σύννεφο, δεν κορρωδούν προ ουδενός. Απτόητοι συνεχίζουν άλλα να λένε και άλλα να εννοούν, άλλα να υπόσχονται και άλλα να πραγματοποιούν, απτόητοι συνεχίζουν να νομίζουν οι μικρόνοες ότι θα μας κυβερνούν από την τηλεόραση.

Οχι ότι ο ανεκδιήγητος της Ραφίνας υστερούσε σε κάτι τέτοια. Ποιος δεν τον θυμάται τότε με τις φονικές πυρκαγιές στην Ηλεία φασκιωμένο με μπουφάν εκστρατείας να εμφανίζεται στις κάμερες, έτοιμος και αποφασισμένος να αντιμετωπίσει το πρόβλημα. Απλώς, αυτοί εδώ δεν παίζονται με τίποτα.

Δυστυχώς όμως γι' αυτούς, η εποχή της... Σουηδίας έχει παρέλθει ανεπιστρεπτή. Και μπορεί να βρίσκουν ακόμα συμμάχους στα δελτία των οκτώ και άλλους πρόθυμους στα υπόλοιπα ΜΜΕ, αλλά στην κοινωνία δεν πείθουν πια σχεδόν κανέναν. Καιρός λοιπόν να σταματήσουν τα καραγκιοζιλίκια. Σουηδικό μοντέλο διακυβέρνησης, τέλος.

papathan@enet.gr